

словскій учитель въ Геневѣ, и тогача вѣше двадцать и седмь години. Послѣ сѧ заточи оттѧмъ съ дрѣгы нѣкои; и кѣто доде въ Паришъ проповѣдаше ересь-тѣ сѧ, подобно-то направи и въ дрѣгы Французскы градовы. А на хилѧдо и петстотань и четиридесать и едно лѣто по Хрѣста, повыкаса пакъ въ Геневѣ, гдѣто издади книгѣ, содержѧща исповѣданіе-то на вѣра-та мѣ, церковно-то благочиніе, и катихисисъ, и тѧмъ книга сѧ видѧ угодна на Геневскы-те жители, и въ тѧмъ годинѣ сѧ издади повеленіе, и решиха, да има тѧмъ книга почеть голѣмѣ въ град-атъ имъ, както и закони-те ѧ иматъ могѣщество. На томъ ересоначалникъ по главни-те ереси вѣха тѣмъ: а) че Исусъ Хрѣстосъ былъ ходатай за человекѣцы-те при отец-атъ сѧ, преди да сѧ воплоти, и преди да согрѣши Адамъ; б.) че Хрѣстосъ кога слѣза въ Ада, притарпалъ сичкы-те мѣкы на мѣчащы-те сѧ; и тока было почтеннѣйше-то приношеніе, кое-то принесалъ на Отец-атъ сѧ, за спасеніе-то на человекѣцы-те; в) сичкы-те блага дѣла на человекѣцы-те нѣматъ честь отъ Бога; г) че человекѣкъ сѧ управдава само отъ вѣра-та; д) че само первый-атъ человекѣкъ имаше самовластіе, кое-то изгѣби послѣ согрѣшеніе-то и той и послѣднородни-те мѣ; зато человекѣкъ прави добрины и лошакины, споретъ както го Богъ побѣждава; е) че сѣкой грѣхъ става чрезъ волю-тѣ Божію; ж) че нѣма никога разлика между тайнства-та на ветхій-атъ и новый-атъ завѣтъ; з) че тайнства-та сѧ послани само на избрани-те.